

seizoen
2025

THEATER JOHANNA'S BOS

Op zaterdag 12 april 2025, om drie uur 's middags, opende Tine het theaterseizoen met het jaarlijkse Loof-Festival. Ze verwelkomde het publiek en vroeg iedereen haar te volgen naar de nieuwste aanwinst: 'De Koepel van Eudo'.

Via Instagram waren 'volgers' uitgenodigd om een passende naam te bedenken voor dit bijzondere bouwwerk. De oproep werd enthousiast ontvangen: er kwamen meer dan vijftig inzendingen binnen. Uit al deze suggesties selecteerden Tine, Ben en de kinderen drie favorieten: Orbuculum, Dauwtheater en De Luwte. Vervolgens mochten de inzenders zelf stemmen op hun favoriete naam. En de winnaar werd: *Dauwtheater*, ingezonden door Juul Tielen – hartelijk dank daarvoor!

In haar openingswoord vertelde Tine dat Yanaika Zomer, stadsdichter van Den Helder, speciaal voor deze gelegenheid drie odes aan het voedselbos had geschreven. Deze odes zijn te beluisteren via QR-codes verspreid over het terrein. Daarnaast zijn er ook nog twee verhalen te beluisteren uit de Griekse mythologie verteld door Leander de Vos: Heracles en de Appelboom en Atalanta en de Brandnetel.

Voor LOOF was 'Achterland' de rode draad door de programmering.

Kees van Wel

*Kees toont het
naambordje van de
koepel van Eudo.*

Het thema 'Achterland' kreeg vorm met de Human documentaire 'Tik van de Meule'
Regie: Geertjan Lassche

Jip Boschma, Polly Zuydwijk en Ellen van Lingen
Regie: Leander de Vos

Om half vier begon de dag met de documentaire 'Tik van de Meule' die perfect aansloot bij het thema 'Achterland'. Radiozenders van zendpiraten zijn nog steeds ongekend populair. De piraten draaien Nederlandstalige muziek die op de landelijke zenders niet te horen is. Dat zegt sowieso iets over identiteit en ons verlangen naar houvast.

Na de documentaire konden we direct aanschrijven bij de theaterklassieker 'De Meiden' van Jean Genet gespeeld door vierde-jaars studenten van Toneelschool Maastricht. De twee zussen Solange (de oudste) en Claire

Zusters van Zo waren ook dit jaar weer van de partij met een nieuwe productie

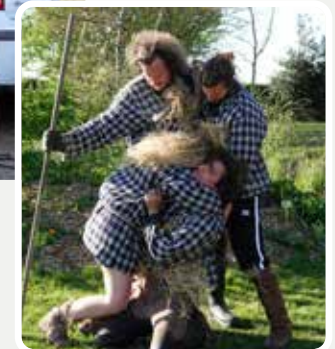
Na de voorstelling op zaterdag werd een heerlijke maaltijd geserveerd.

'Picknick op het slagveld' Een voorstelling die op absurdistische wijze het voeren van oorlog aan de kaak stelde.

zijn de dienstmeisjes van een rijke vrouw die in het stuk 'Madame' wordt genoemd. In afwezigheid van Madame spelen ze elke avond een rollenspel, waarbij ze om beurten Madame en de andere zuster spelen. Een aangrijpend stuk met overtuigend acteerwerk.

Naast de Theatersnacks van de studenten van Toneelschool Rotterdam was er tussen de voorstellingen genoeg tijd om ook de inwendige mens te versterken. Zaterdagavond werd voor de liefhebbers een heerlijk buffet geserveerd en de diehards konden daarna door naar de Karaokebar 'Klein Mokum'.

Vier vogelverschrikkers dit weekend op zoek naar liefde

Kees en Koos speelden op zondag een slapstick voorstelling.

Bereid met streekproducten en met liefde klaargemaakt

Een van de vogelverschrikkers nodigde ons uit hem te volgen. Hij stopte bij het begin van de dam en, nadat we een plekje hadden gevonden, staand of zittend in het gras, begon hij zijn verhaal. Het ging over zijn poging om een band op te bouwen met een hond. Die hond was echter allesbehalve meegaand en stelde hem voortdurend op de proef. Uiteindelijk ontstond er wel iets van verstandhouding, maar het bleef onbevredigend.

Daarna gingen we naar de volgende vogelverschrikker, wier armen vastzaten aan een brede bezem. Zij vertelde ons uitgebreid hoe ze een muis om zeep had geholpen. Met een mok gaf ze het beestje de genadeklap, en de platgeslagen ingewanden verwerkte ze later in een kerstkaart. Ook deze vogelverschrikker hunkerde naar liefde. Op haar hartekreet – of misschien iemand in het publiek haar liefde wilde geven – reageerde een jong meisje met een warme hug.

Vervolgens kwamen we bij vogelverschrikker drie, die opgesloten zat in een kippenren. Na een wijdelopige filosofische uiteenzetting raakte hij zo uit zijn evenwicht dat hij pardoes in de sloot belandde. Ook daar bleek liefde onvindbaar.

De 4de vogelverschrikker was volledig vastgelopen in zijn zoektocht. Verdwaald in een steeds uitdijend heeral, bevond hij zich in een chaotisch universum waar geen plek meer leek voor liefde. Zijn roep om affectie bleef echter niet onbeantwoord; Huub en Otto knuffelden hem liefdevol.

Conclusie:
Als je liefde wil vinden
moet je gewoon naar
Johanna's Bos

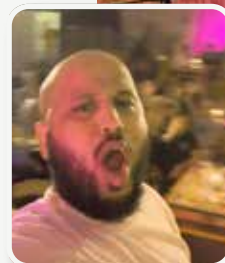
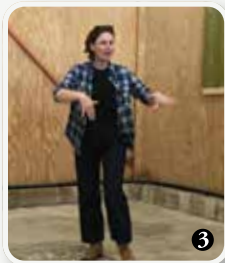

DE BOER OP liet ons op drie verschillende locaties zien dat achter termen als 'stikstofcrisis' en 'piekbelasters' mensen schuilgaan, mensen met wortels in het land.

Boer één vertelde hoe de rust van het dorp wordt verstoord als een boer besluit een windmolen op zijn erf te plaatsen. Het heeft grote gevolgen.

Op locatie twee in de kapschuur klonk de stem van een boer die zich niet laat vertellen hoe het moet. Hij ging tegen de stroom in, met humor, koppigheid en beide voeten stevig in de aarde.

In de theaterschuur vertelde een boerin over het erf waar ze als kind opgroeide. De boerderij is nu van haar, maar ze wil het anders doen, toekomstgericht met haar kinderen in gedachten.

Tijdens de cabaretavond speelden nationale cabaret-talents Musa en Roos hun voorstelling. Musa vertelde het verhaal van zijn vader en hoe hij naar Nederland kwam en zijn eigen cultuur vermengde met die van Nederland, en daarmee lessen gaf aan Musa. Het was naast een hele grappige voorstelling ook een ontroerende voorstelling.

Roos kwam daarna en vermaakte het publiek helemaal met haar stand-up comedy, waar ze grappen maakte en het publiek volledig inpakte. De avond werd afgesloten door lokaal kleinkunsttalent Sjaek, waarbij Judith en Sonja hun zelfgeschreven liedjes speelden. De bomvolle avond was een mooie reis, met kleinkunst, stand-up comedy en heerlijke tapas!

Ali Baba en de 40 Rovers

Iedereen kent wel het sprookje van Ali Baba en de 40 Rovers, maar niet iedereen weet dat de oorspronkelijke versie anders is dan het westerse verhaal dat wij gewend zijn. Tijdens deze voorstelling kregen jong en oud een bijzondere traktatie: de authentieke, Perzische versie waarin niet Ali Baba, maar de slimme en moedige Morgiana de hoofdrol speelt.

Morgiana is een heldin: scherpzinnig, dapper en vastberaden. Zij laat zich door geen enkele rover de

wet voorschrijven en strijdt – letterlijk – voor haar vrijheid. Opvallend was dat het hele stuk werd gespeeld door slechts twee acteurs. Ondanks de vele personages, waaronder uiteraard de veertig rovers, wisten zij met een slimme inzet van kleurige sjaals en overtuigend spel de verschillende rollen helder neer te zetten. De wisselingen gingen razendsnel, maar bleven dankzij de duidelijke visuele signalen perfect te volgen, zelfs voor het jonge publiek.

De voorstelling zat vol creatieve vondsten. Zo werd de komst van de rovers krachtig verbeeld door het ritmisch kloppen op de borstkas van een van de spelers – een simpel, maar doeltreffend geluidseffect dat een kudde paarden tot leven bracht. Het absolute hoogtepunt was de climax: een energieke vechtsce

sen Morgiana en de roverhoofdman die balanceerde tussen dans, acrobatiek en toneel. De kinderen genoten zichtbaar en de volwassenen ook.

Deze versie van Ali Baba en de 40 Rovers is een levendig, humoristisch en verrassend eigentijds sprookje geworden.

BOT

Theater dat
rammelt, piept
en kraakt

*Kom toch hier, wordt hier bedrogen oh mededogen
het gooit zand in uw ogen. Laat u verleiden,
laat u niet leiden, laat u een galgemaal bereiden.*

Met de voorstelling BRAS van theatergroep BOT ging een langgekoesterde wens van Tine in vervulling.

Dankzij een samenwerkingsverband met De Kampanje en de Karavaan kreeg zij het voor elkaar om BOT naar Johanna's Bos te halen. Er waren twee voorstellingen: één op zaterdagavond en één op zondagmiddag. Het weer werkte mee, en de mannen van BOT hadden er duidelijk zin in. In de openingsscène werd de spanning langzaam opgebouwd: klinkers werden opgestapeld in het midden van een plank, die aan beide uiteinden werd ondersteund. De plank boog steeds verder door... totdat hij met een enorme knal brak onder de druk van de stenen. De spanning was gebroken, en het spel op de wagen.

*Een rauwe,
poëtische voorstelling
vol roestige machines
en zelfgebouwde
instrumenten.*

Diepe, dreunende klanken uit muzikale machines rolden over het publiek. Uit een duo tandem-accordeon klonken melancholische melodieën en zonderlinge figuren voerden een ritmische soldatenmars op. Chaos!

De mannen van BOT gingen terug naar het interbellum: een tijd van rauw cabaret en verwarrende dada, een wereld vol verval, strijd en veerkracht. De voorstelling hield het publiek een spiegel voor, een confrontatie met de spanningen van het

huidige tijdsgewricht. Gaat het ook nu genadeloos exploderen? Of vinden we elkaar terug? De toekomst zal het leren. In ieder geval genoot het publiek van een fantastische voorstelling, hier en daar beklemmend, maar ook ontroerend en niet te vergeten, hilarisch. Met een lach en een voldaan gevoel naar huis.

BARK

Deze avond kreeg Bark versterking van vier blazers van muziekvereniging Winnubst uit Den Helder

Zaterdag 23 augustus werd een bijzondere avond op Johanna's Bos, met de Helderse band Bark en een bijpassende authentieke Amerikaanse maaltijd. Geen fastfood, maar écht eten, gebaseerd op de keuken van het zuiden en het midwesten, met ingrediënten als pompoen en maïs. Gasten konden kiezen tussen een vleesgerecht of een veganvariant.

Na het diner namen de muzikanten ons mee op een muzikale roadtrip langs de wortels van Amerika. Met invloeden uit country en folk brachten ze krachtige, meeslepende nummers ten gehore – muziek die je zou kunnen scharen onder de noemer Americana. Wat Bark bijzonder maakt, is dat de muziek bekend

klinkt, maar toch allemaal eigen composities zijn. Tussen de nummers door werden verhalen verteld over hun inspiratiebronnen, waaronder een reis door Amerika, die reis heeft de basis gelegd voor een aantal van hun composities.

Wij hoefden echter geen verre reis te maken. Op deze zwoele zomeravond werd het oude Amerika gewoon naar de Kop van Noord-Holland gebracht. Op het oude aardappelerf van Johanna's Bos waande je je even in de uitgestrekte vlaktes van het Amerikaanse platteland. Niet alleen het publiek genoot zichtbaar, ook de muzikanten hadden er plezier in. Een avond om niet snel te vergeten.

- Frank Kooijman**
(zang, banjo en gitaar)
- Marrit van Brummelen**
(zang, gitaar en piano)
- Arnoud Deijl**
(mondharmonica en trekzak)
- Kas van Diepen**
(contrabas en trompet)
- Wouter van Zanten**
(drums)

Op het album 'Turf Fire' neemt Bark je mee op een muzikale reis met rustieke nummers die verhalen over het dagelijks leven en thema's rond de Ierse Rebelle.

Van 3 tot 6 september bracht theatergroep LAVA ter gelegenheid van het 450-jarig jubileum van Leeghwater de voorstelling WATERWOLF voor het voetlicht op Johanna's Bos, een rock-opera op laarzen.

Het is een echte buitenvoorstelling, maar door het slechte weer werd de eerste opvoering op woensdagavond naar binnen verplaatst. Het was toen niet alleen improviseren voor de spelers, maar ook voor een

aantal mensen uit het publiek die zomaar een rol in het stuk kregen toebedeeld, waar ze totaal niet op voorbereid waren. (zie foto's).

Gelukkig knapte het weer op en kon er vanaf donderdag gewoon buiten worden gespeeld.

De voorstelling ging over het verleden, over hoe we door in te polderen het water beheerste, maar het ging ook over hoe het water ons opnieuw bedreigt. De vraag is of het polderen in zijn nieuwere betekenis, ons bij zeespiegelstijging en dalende grond ook weer gaat helpen.

Dit klinkt allemaal nogal zwaar, maar er viel gelukkig genoeg te lachen. Met theatraal spel zetten de drie actrices bestuurders, vissers, boeren en andere betrokkenen op komische wijze neer. Zij werden daarbij begeleid door een stevige rockband.

Vanaf zaterdagmiddag twee uur was er van alles te doen op Johanna's Bos. Je kon samen met Hester in het Voedselbos op zoek naar eetbare kruiden en in de theatershuur stonden om kwart over twee the Gamblers op het podium. Zij werden opgevolgd door the Wildfires die de stemming er aardig in hadden met rockmuziek uit de jaren zeventig. Ook kon je mee doen aan de doorlopende interactieve kunstinstallatie LOOK. En dan was er het hoogtepunt van de dag: de voorstelling Sobromesa; op de planken gebracht door Marlies Ruigrok. Sobromesa is een intieme voorstelling, geïnspireerd op één van de belang-

rijkste tradities van de Spaanse en Latijns-Amerikaanse cultuur, namelijk die van het uitgebreid natafelen. Wij schoven in de yurt – als het ware – aan tafel bij Marlies, een tafel die niet alleen een plek is om te eten, maar een toevluchtsoord voor het vertellen van verhalen. Samen met een gitarist met Spaanse gitaar nam Marlies ons me, het ging over liefde, vurige verlangens en kwetsbaarheden. De liederen die ze zong werden afgewisseld door persoonlijke belevenissen waarbij zij ook het publiek betrok. Zij deelde haar mooiste ervaringen en vroeg het publiek vergelijkbare ervaringen te delen en dat leverde mooie verhalen op, maar ook werd er stil gestaan bij de dingen waar men een hekel aan had. Iedereen mocht iets roepen waar hij of zij de pest of hekel aan had waarna wij als publiek samen met Marlies riepen; A LA MIERDA, wat in het Spaans zoiets betekent als 'flikker op' er kwamen veel irritaties los en het luchtte lekker op.

Na de voorstelling waren er lekkere hapjes en werd voor de liefhebbers een heerlijke maaltijd aangeboden. Dit keer een heerlijke curry met een rabarbercrumble uit het voedselbos. Bedacht en klaargemaakt door Hester de Goede.

LOOK is een interactief audiospel waarin oogcontact op een bijzondere manier wordt benaderd. Er wordt gebruik gemaakt van biofeedback om hoorbaar te maken wat er tussen twee mensen ontstaat als hun blikken elkaar kruisen.

Liefhebbers konden met wildpluk-expert Hester de Goede op zoek naar eetbaar (on)kruid. Zij nam je mee en zo kon je er onder andere achter komen dat de zaden van de berenklauw heel erg lekker zijn!

Zowel de Gamblers als de Wildfires maken deel uit van 'Rolling Stage' het reizend open podium van de Rock 'n Roll Fabriek uit Lutjewinkel. Dit project is bedacht om de bandscene in de Noordkop nieuw leven in te blazen en dat is – zo te horen – goed gelukt.

Bij Lien en Meis kon je terecht voor lekkere zelfbereide versnaperingen.

Johanna's Mountain Boys bestaat uit vijf muzikanten die elkaar hebben gevonden in hun gezamenlijke liefde voor bluegrassmuziek. Tijdens hun optreden zaterdagmiddag kwamen verborgen parels voorbij uit dit repertoire.

Bij Floortje konden liefhebbers een eerste stap zetten op het gebied van etsen. In korte tijd van ontwerp naar afdruk. Wie wil dat nou niet.

De zaterdag werd afgesloten door de Softies! Zij slingeren je van glimlach naar slikmoment in één refrein en zetten je gegarandeerd in beweging.

De zondag op Johanna's Bos is een dag waar de nadruk ligt op familie-voorstellingen. Vol buitenplezier met theater en muziek vooral voor een jong publiek. In groepjes konden kinderen samen met actrice en juf Caroline Moes zelf een voorstelling maken. Na afloop van de workshop lieten de kinderen in de yurt zien wat voor moois ze hadden gemaakt!

Terwijl de kinderen meededen aan de workshop waren er voor de ouders lekkere hapjes en een drankje op het terras.

De tweede OOGST-dag begon met de voorstelling 'Brutale Apen' van theatergroep KRIJT.

Het stuk ging over anders zijn, ergens bij willen horen. Op zich nogal een zwaar onderwerp, maar de apen wisten er wel raad mee. Hier volgt de recensie van Huub: *De apen hadden oranje bouwvakkersheshesjes aan en ze hadden oranje mutsen op en en ook nog een staart. Ze communiceerden niet met taal, maar riepen steeds Oe! Oe! Oe! en zochten oogcontact met het publiek. Er was één hele brutale aap*

bij. Om een ijzeren haan op de kerk te zetten bouwden ze een steiger.

En dan was daar om half vier de voorstelling 'Spring, spring, springen' van Jasper Smit. Hij rende het podium op en het was meteen feest! Met liedjes over vieze woorden en irritante grote zussen en natuurlijk gekke dansjes, leuk voor jong en oud. Het was een geslaagde afsluiting.

De voorstelling van Jasper wordt gecensureerd door Otto • Jasper Smit was een grappige liedjes schrijver en cabaretier voor kinderen. Hij maakte liedjes over woorden die rijmen op een grappige manier. Hij zong een lied met de tekst: Ik heb een vies woord geleerd en het rijmt op stoep. Hij had ook een liedje waar je kon meezingen over co-

rona. Aan het eind van de voorstelling liet hij de zaal allerlei grappige dansjes doen en deelde hij deurhangers uit waarmee je rust kan krijgen in je eigen kamer. We kregen ook nog briefjes met hartjes die je zelf kon versieren.

We kregen dit jaar subsidie van VSB fonds en de gemeente Hollands Kroon.

VSBFonds
iedereen doet mee

gemeente
Hollands Kroon

Mede dankzij hun steun neemt Johanna's Bos nu een prominente plek in in het culturele landschap van Hollands Kroon.

En extra dank aan de vrienden van Johanna's Bos

Met dit boekje bedanken
we de vrienden en vrijwilligers
van Johanna's Bos.

Het geeft een
overzicht van de culturele
activiteiten in 2025.

Veel leesplezier met deze
terugblik en nogmaals dank
voor jullie support.

Stichting Johanna's Bos

